

LA FOSCA

Edita: AAF

La Fosca, Palamós

Número 16 - Juny 2010

EDITORIAL

www.amicsfosca.com

En el moment d'enllestir aquest número de la nostra revista, m'ha semblat interessant fer un petit record o resum del desenvolupament de la nostra Associació durant una pila d'anys. Efectivament, l'esperit que va condicionar la seva fundació, l'any 1975, es manté amb constància i a poc a poc va donant els seus resultats. L'estiu de 1986 va iniciar-se la ja tradicional cantada d'havaneres –cada any amb més èxit de concurrència– així com l'aparició del primer número de la revista, el mes de març de 1995. El mateix any es va fer el primer concert de música clàssica a la capella. Els socis vàrem reunir-nos per primera vegada en el sopar de germanor de l'any 1998 i per completar la dinàmica de l'Associació, el 2005 es va crear una pàgina web.

En tots aquests anys, l'objectiu principal i que ha estat prioritari per als membres de la Junta és anar oferint noves formes de comunicació amb tots els socis i molt especialment anar ampliant any rere any el nombre de socis, així com procurar variar d'alguna manera les iniciatives que cada estiu es duen a terme. Per això, s'ha modificat

l'estil, aquest any 2010, del concert de música a la capella. Pretenem que tothom pugui trobar-hi les seves preferències.

Hem de continuar insistint amb noves idees que ens fan arribar les noves generacions tant en l'esperit esportiu com lúdic. Ara bé, per ampliar o millorar el nombre d'activitats ens fan falta recursos, compromisos i –molt important– continuïtat d'una generació envers l'altra.

Agraïm a tots els diferents col·laboradors l'ajuda per dur a terme les activitats actuals. Com cada any volem també demanar a tots els socis suport en tots els actes i molt especialment, una vegada més, en l'assemblea que celebrem cada any en la qual esperem poder tractar els aspectes que com a veïns en conjunt ens preocupen més i que caldrà remarcar en les properes reunions amb l'Ajuntament de Palamós.

Fins ben aviat. Bon estiu a tothom.

Ramon Bosch, president

EL TRAMVIA DEL BAIX EMPORDÀ

En aquest racó de costa que tant ens agrada i que al llarg dels anys hem vist transformar-se per millorar o empitjorar, va transcórrer una època en què hi tenia una presència importantíssima el que anomenàvem el *tren petit* que feia el trajecte entre Palamós i Girona seguint el traçat de la carretera o millor dit *envaint* la mateixa carretera. Era un ferrocarril de via estreta –ample de via 75 cm– el que li donava la possibilitat d'un traçat amb revolts molt pronunciats, malgrat el terreny que travessava, que permetia llargues distàncies absolutament rectilínies. Però en arribar a Torrent i més endavant a la Pera, la pendent obligava la via a fer una sèrie de giragonses, on la velocitat del comboi, que sempre era molt minsa, es reduïa fins al punt que es comentava que els passatgers tenien temps per poder baixar del vagó i –quan n'era el temps– collir un cistellet de rovellons als boscos de Torrent, tornar a pujar al vagó en el proper revolt i continuar el viatge. La velocitat ho permetia.

Aquest *tren petit*, –com l'anomenàvem– va ser una conseqüència de l'època de prosperitat de la indústria suro-tapera de l'Empordà petit. Inaugurada la línia el març de 1887, en un principi anava de Palamós a Flaçà, on enllaçava amb la línia del tren gros (MZA). Posteriorment s'allargà (juny 1921) fins a Girona i el 1928 es completà el traçat fins a Banyoles. En el transcurs dels anys el material mòbil va ser quasi sempre el mateix, tret d'alguns automotors els últims anys. Després de la Guerra Civil, durant la qual la línia patí molts desperfectes, encara continuà, molt precàriament, fins que l'any 1956 deixà definitivament de circular. Havia començat com a empresa privada i finalitzà la seva vida com a empresa estatal.

A Palamós, l'estació primitiva era a l'inici del passeig, cantonada amb l'avinguda 11 de setembre, els tallers ocupaven el que és avui la plaça Catalunya, i des de l'estació en sortia un ramal que feia el servei al port vell. Hi havia uns vagons –plataformes de quatre eixos que feien quasi 10 metres de llargada–, que transportaven normalment suro en

planxa, rajoleria de la Bisbal, o fusta, que contrastaven amb els furgons corrents de 2 eixos i que no passaven dels 4,50 metres. Els vehicles de passatgers eren de la mateixa mida amb un banc a banda i banda, si bé també n'hi havia algun de quatre eixos i quasi 10 metres.

El material motor, fabricat a Bèlgica, eren màquines de vapor que funcionaven amb llenya o carbó. Eren de tipus divers, segons les series, però no ultrapassaven els 6,50 metres. Els últims anys, s'incorporaren un parell d'automotors dièsel.

La vida del trenet al llarg dels anys en què va fer el seu servei està plena d'anècdotes de tot tipus. Moltes, reals. Altres potser imaginàries com la que deia que segons en quin punt del recorregut els passatgers havien d'empènyer el comboi perquè la força de la màquina no era suficient per salvar la pendent; i la que comentava la realitat de la recollida de bolets als boscos de Torrent. De tota manera anècdotes reals n'hi hagueren i no poques, i fins i tot desgraciadament tràgiques, com l'incendi ocorregut al pont Major de Girona l'estiu del 1938.

Eren també freqüents els descarrilaments i, els primers anys, ja que el traçat de la línia coincidia amb la carretera de Girona, més d'un cavall hi deixà la pell en ser atropellats cavall i carro, quan les bèsties de tir en presència del tren s'espantaven i es feien ingovernables. Era també molt freqüent produir incendis en els boscos i també molt usual que els passatgers finalitzessin el trajecte amb l'americana o els pantalons socarrimats per les guspies que deixava anar la xemeneia.

Quants descarrilaments, incendis i socarrimades! Josep Pla ho descriu genialment en les seves obres. Però era un mitjà de locomoció que per l'època en què es va inaugurar era absolutament modern. "Això és viatjar" –va dir algun prohòmet de l'època en què de Palamós a Girona podien esmerçar tres hores i mitja.

El *tren petit* circulà, doncs, quasi 70 anys amb períodes diversos ja que la Guerra Civil va causar innombrables desperfectes en l'estructura general, en quedar derruïda l'estació, els tallers i el ramal del port de Palamós, l'estació de la Bisbal, etc., i va trigar a ésser reparat, tot bastant precàriament.

A les èpoques de més vitalitat de la companyia, arribaren a circular entre Girona i Palamós més de 8 trens de passatgers o mixtes al dia, sense comptar els de mercaderies. Algun any arribà a transportar 500.000 viatgers però, com totes les empreses ferroviàries, deixà de ser rendible i a poc a poc els camions i autobusos el van anar arraconant.

L'últim viatge va ser el mes de febrer de 1956. Quan el suprimiren, a la Fosca no el vàrem trobar massa a faltar. La SARFA ja el suplïa amb avantatge. Una cosa però, encara sembla que el sentim: el xiulet de la locomotora quan arribant de Girona cap a les nou del vespre, feia la seva parada a Sant Joan o quan des de la plaça Murada, contemplat els vaporets i les goletes de cabotatge, veïem les vies traçant un revolt retallat entre el moll i la planassa.

Albert Segú i Vilahur

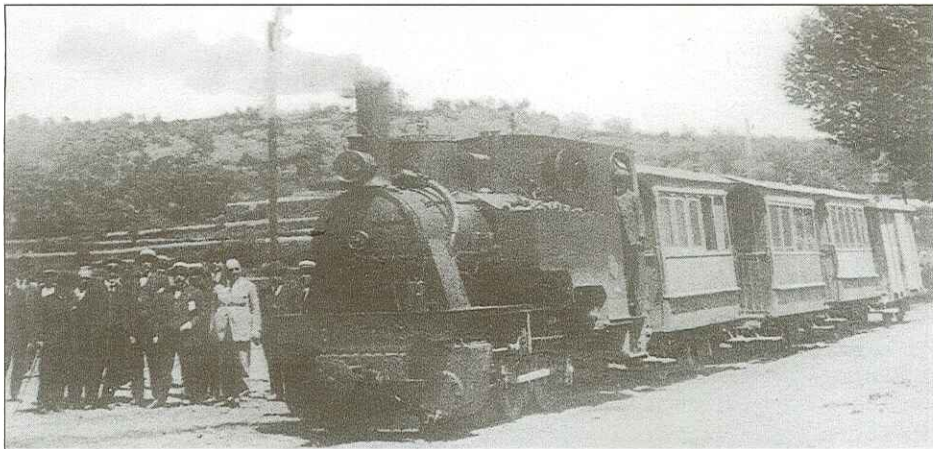
LA GRAN NEVADA

La gran nevada d'aquest hivern va fer una veritable trinxada dels boscos del terme, en especial aquells que estaven més descuidats. La carretera d'accés a la Fosca per l'antic camí del mas Juny va restar per unes hores intransitable.

Malgrat l'esforç posterior per netejar els boscos, encara queden paratges força perillosos de cara al temps de la calor i el risc d'incendis és evident.

Un aspecte dels boscos de la proximitat de la Fosca on els efectes del temporal van ser més evidents.

El tren correu en una fotografia de 1920. (Foto: col·lecció J. Cortes del llibre de Carles Salmeron i Bosch El tramvia del Baix Empordà).

NOTÍCIES LOCALS

EL FOC CREMA UN IOT I UN VELER A PALAMÓS

El Punt Comarques Gironines, 2 de gener de 2010

Un incendi va destruir totalment dues embarcacions i tres més van quedar afectades al port Marina de Palamós. El foc, que no se sap del cert com es va originar, va començar a les sis del matí de dijous passat en una de les embarcacions i va afectar la del seu costat. Tant el iot com el veler, en flames, van anar a la deriva fins que es van enfonsar. El material inflamable que duïen i les bengales d'emergència van fer difícil l'extinció del foc. Fins a vuit dotacions de bombers i bussos van treballar en l'operació.

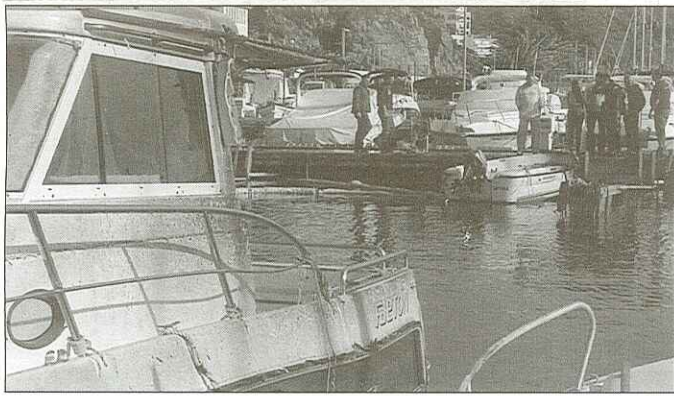

Foto: Ò.P.

ACUERDO INSTITUCIONAL PARA IMPULSAR PALAMÓS COMO DESTINO CRUCERISTA

La Vanguardia, 11 de maig de 2010

Sílvia Oller. Palamós

El puerto de Palamós dio ayer un paso adelante en su apuesta de consolidar la Costa Brava como una escala obligatoria del mercado internacional de cruceros. La Generalitat, el Ayuntamiento de Palamós, la Cámara de Comercio y la Diputación de Girona sellaron un acuerdo para promover la actividad de este puerto, convertido ya en el segundo más importante de Catalunya en el turismo de cruceros, por detrás del de Barcelona. Un pacto a cuatro bandas que debe potenciar el tránsito de pasajeros, captar nuevas compañías y consolidar las ya existentes, incrementar el número de escalas y dar a conocer este puerto en ferias especializadas como la que tendrá lugar el próximo mes de noviembre en Cannes. En total, las cuatro entidades aportarán 40.000 euros, de los cuales 24.000 procederán de la Generalitat, 4.000 de la Cambra de Comercio y el resto de las

otras instituciones. El presidente de Ports de la Generalitat, Manel Nadal, se refirió a la repercusión económica que tiene para el municipio y el territorio la presencia de cruceros en Palamós, ya que según un estudio, cada pasajero gasta unos 60 euros de media en la localidad. Nadal no cerró la puerta a que en un futuro otras localidades como Roses se puedan beneficiar de un convenio similar.

Durante esta temporada atracarán en el puerto de Palamós 38 cruceros con 36.000 pasajeros a bordo, lo que supone un aumento del 19% respecto al número de escalas de la pasada temporada y un 7% más de turistas. Además, ya hay confirmadas 17 escalas para la temporada 2011, entre ellas la de la naviera MSC, que atracará por primera vez en Palamós. Ayer lo hizo durante unas horas el *Thomson Dream*, procedente del puerto de Ajaccio (Córcega) con 1.447 pasajeros y 639 tripulantes a bordo.

LA BARRACA DE CALA ESTRETA

El Punt Comarques Gironines, 19 de gener de 2010

L'Ajuntament de Palamós la rehabilitarà en haver aconseguit finalment la cessió de la Generalitat

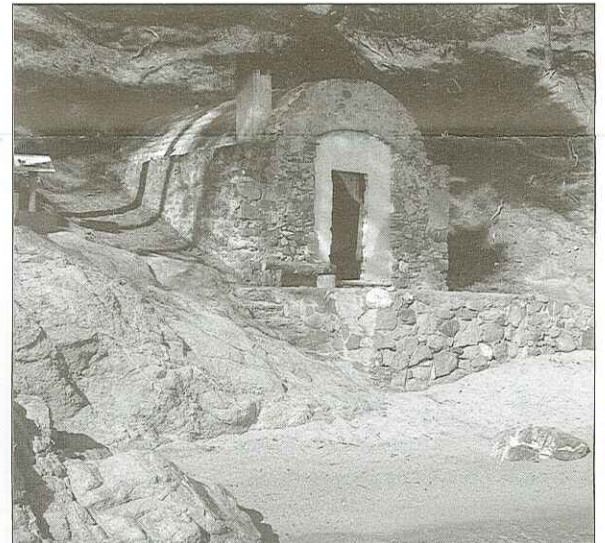
Albert Vilar. 15 de gener de 2010

La barraca de pescadors de cala Estreta, l'única pública del litoral de Palamós, no desapareixerà. L'Ajuntament palamosí té previst executar a partir d'aquesta setmana el projecte de rehabilitació de l'edifici, que comportarà la consolidació dels fonaments, l'estabilització i impermeabilització de les parets i la coberta, i la conservació dels elements interiors, com ara la llar de foc, l'armari de paret i la lleixa d'obra. La rehabilitació, amb un cost de prop de 30.000 euros, permetrà la preservació d'aquesta barraca, que surt referenciada en un document de l'any 1531, encara que la construcció actual és del segle XIX. L'execució del projecte ha estat possible després d'anys i panys en què l'Ajuntament ha reclamat la cessió de l'immoble. Un fet que no ha estat possible fins que ha estat donada a la Generalitat per l'Estat. La cessió és per 15 anys, amb una pròrroga de 15 anys més.

Es tracta d'una obra, en què s'haurà de portar tot el material per mar, que posarà punt i final a l'actuació d'urgència que ja va fer l'Ajuntament fa més de tres anys

en tapiar amb rajols la porta de la barraca en vista del seu mal estat, tot i que va ser esbotzada un parell de mesos més tard.

Des de fa un any, un veí de Palamós, Francesc Cots, conegut per Quico, té cura de la barraca, que neteja i on porta material divers. Així, amb una cortina per porta, a dins hi trobem escrits i dibuixos dels visitants del patrimoni. Però també una biblioteca amb uns 50 llibres que va començar Quico en deixar-ne tres. Ara, la por que té Cots és què passarà amb tot el material que hi ha, un tema que caldrà resoldre amb l'Ajuntament. Com a mínim, Cots ja coneix l'alcalde, Maria Teresa Ferrés, ja que anaven junts a estudi. El problema serà que amb la rehabilitació s'hi posarà una altra vegada una porta per a l'ús públic «controlat». Així doncs, per accedir al refugi de pescadors caldrà demanar-ne les claus a l'Ajuntament, que, com a responsable del seu manteniment i gestió, també preveu fer-hi un centre d'interpretació d'aquestes edificacions, que tothom coneix a cala s'Alguer del municipi, encara que en aquest cas són totes privades.

Una imatge de la barraca.
Foto: A.V.

El Punt Comarques Gironines, 17 d'abril de 2010

SALVEM CASTELL, EL MOVIMENT ECOLOGISTA I SOCIAL DE PALAMÓS, RECOLLIT EN UN LLIBRE

És del metge Feliu Antúnez i publicat per CCG Edicions

Albert Vilar. 17 d'abril de 2010. Palamós

La història del moviment ecologista i social Salvem Castell de Palamós, que va sorgir el 1992 per aconseguir la protecció d'aquest espai de municipi i ha estat copiat després per altres moviments, s'ha recollit en un llibre que es presentarà dimecres a la biblioteca de Palamós. L'autor és el metge cardiòleg, escriptor i polític Feliu Antúnez i li ha editat CCG Edicions de Girona.

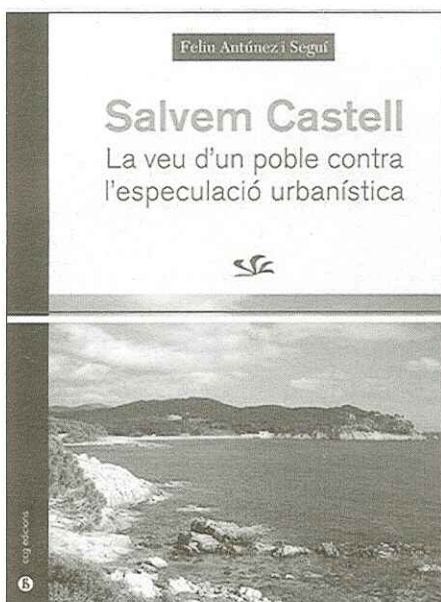
Antúnez (Sabadell, 1947) va decidir fer la història de Salvem Castell, sense oblidar els antecedents històrics de la finca, a proposta d'alguns dels membres fundadors de l'entitat. I, amb aquesta tasca d'investigació, Antúnez va guanyar l'any passat la beca de la Cooperativa La Equitativa, que atorga l'Ajuntament de Palamós bianualment.

L'Ajuntament té dos anys els drets de publicar el treball guanyador. Però els quatre guardonats anteriorment no ho han estat. Per això, l'autor, amb la implicació de CCG Edicions, que ja li va publicar fa vuit anys la novel·la *Benvingut Sr. Director*, va decidir fer-ho ell, dins un conveni amb l'Ajuntament, en què li donava 50 dels 1.300 exemplars publicats.

El llibre, que es diu *Salvem Castell. La veu d'un poble contra l'especulació urbanística*, serà presentat dimecres vinent, a les 8 del vespre, a la biblioteca municipal Lluís Barceló i Bou. La presentació anirà a càrrec de Joan Botella, catedràtic de ciències polítiques de la UAB i tutor de la beca.

El pròleg del llibre és del catedràtic de filosofia de la UdG Josep Maria Terricabras, que sempre es va definir a favor de la protecció de Castell. Abans de parlar de Salvem Castell, que té l'origen a ERC, Antúnez fa una mica d'introducció a la història de castell des dels indigets fins a l'any 1992, en què la zona queda repartida entre les famílies Puig Palau i Suqué Mateu. També recorda la degradació de la Costa Brava, els precedents de mobilitzacions populars al municipi (Salvem cala s'Alguer, el port esportiu de Palamós a la platja i la recuperació de l'ermita de Bell-lloc), i les diverses propostes urbanístiques fins arribar a les de Castell SA i Camo SA.

Un cop explica Salvem Castell, recorda el referèndum —que és l'únic que s'ha fet a Catalunya—, les seves conseqüències —en què la Generalitat de Pujol compra com urbanístic els dos sectors— i aspectes jurídics de tot el procés. A més, hi ha un apèndix cronològic dels fets.

Portada del llibre de la història de Salvem Castell.
Foto: A.V.

EL LECTOR ESCRIU

LA RESERVA DE LES FORMIGUES

El Punt, 17 de desembre de 2009

Josep Vilanova. Palamós (Baix Empordà)

Les enormes possibilitats que ofereix el litoral per guanyar-s'hi la vida o per gaudir-ne ha atret molta gent. Però és una constatació evident que en els darrers anys el mar cada dia és més pobre i està més degradat. La massificació dels darrers vint anys ens obliga a canviar la concepció de llibertat que ens oferia el mar, de pescar, recol·lectar o navegar per allà on es volgués, d'usar el mar a voluntat i sense impediments. El debat sobre els veritables responsables de l'empobriment del medi marí és avui més viu i encès que mai, amb mútues acusacions. Però en l'impacte sumen tant aquelles activitats molt agressives realitzades per pocs individus, com les poc agressives realitzades per molts. Ningú no en queda exclòs: pescadors professionals i recreatius que extreuen recursos del mar, les persones que naveguen i fondegen les seves embarcacions, els submarinistes que visiten les comunitats submarines, els que ocupen centres nàutics, ports i marines, i fins i tot aquells que sense acostar-se al

mar estiren la cadena del WC. La conclusió és que cal regular aquesta relació amb el mar i el litoral. Les reserves marines han demostrat arreu del món ser una de les solucions al problema en ordenar els diferents coeficients d'agressivitat i situar cadascú al seu lloc, regulant, si cal, el nombre d'usuaris per reduir la pressió global que suporta el mar. Com està succeint amb la projectada Reserva Marina d'Interès Pesquer de les Illes Formigues, la seva implantació genera inquietud a la societat i oposició de diversos sectors. Però més enllà de les lògiques preocupacions, és evident que una reserva marina és una aposta estratègica de la societat per afrontar els reptes de l'explotació del litoral. Tots hi perdem una mica en benefici de tots. Per això crec que, com diu el Dr. Ramon Folch, tothom hi sortirà guanyant, fins i tot els que s'hi oposen. No actuar d'una manera decidida seria poc menys que un suïcidi.

Les Illes Formigues, des de la costa.
Foto: A.V.

EL LECTOR ESCRIU

UNA RESERVA MAL ENCAMINADA I SENSE CONSENS

El Punt Comarques Gironines, 31 de desembre de 2009

Carles Font i Planella. Skaphos sub Palamós (Baix Empordà)

Resposta a la carta publicada a la premsa per Josep Vilanova (17/12/09), tècnic de l'àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Palamós, que manifesta que no fer la reserva marina Illes Formigues «seria poc menys que un suïcidi». Voldria dir que protegir el medi està molt i molt bé, que cal fer-ho, però amb garanties i demostrant, com diu vostè, que «tothom hi sortirà guanyant, fins i tot els que s'hi oposen», tasca del seu Ajuntament. Em justifico amb els següents exemples que han sortit a la premsa:

1) A la reserva marina de Cervera de la Marenda la superpoblació de mers malmet les altres espècies;

2) A Galícia els corbs marins han passat de l'extinció a ser una plaga, fins i tot en els rius; els exterminen a trets; 3) Es pot considerar un parc natural les Illes Medes, que rep 65.000 immersions anuals; 4) Galícia, les Canàries i Catalunya paralitzen la nova Llei autonòmica de pesca recreativa; 5) El 2010 a Anglaterra els pescadors d'esbarjo podran pescar en una reserva marina; 6) La Cambra de Comerç de Palamós diu que el projecte Illes Formigues podria afectar 1.917 llocs de treball; 7) La federació subaquàtica francesa serà obligada pel Ministeri d'Esports a fer competicions de pesca

submarina perquè els seus esportistes puguin anar als campionats del món; 8) Oceana denuncia la contaminació dels grans vaixells de creuer que Palamós demana que passin pel mig de la futura reserva; 9) Catalunya és l'única autonomia que no disposa de rampes públiques per reduir el fondeig fix d'embarcacions prop de la costa.

No sé si hi ha prou exemples per entendre que no és cap suïcidi aturar projectes mal encaminats i que no agraden a la majoria dels ciutadans quan s'han fet sense consens i sense convèncer.

EL PAILEBOT SANTA EULÀLIA

15 de juny de 2010

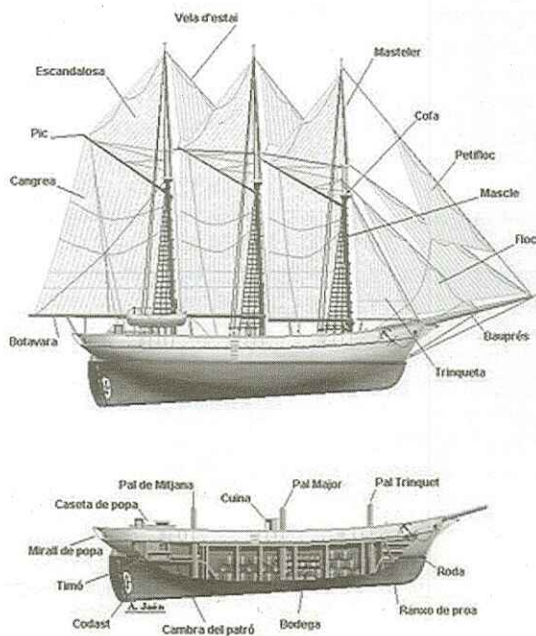
Recentment el pailebot *Santa Eulàlia* del Museu Marítim de Barcelona va fer recalada a Palamós. Pel seu interès exposem els detalls tècnics d'aquesta embarcació, que fa recordar l'antic tràfec de goletes i pailebots al port de Palamós.

P.S.M.

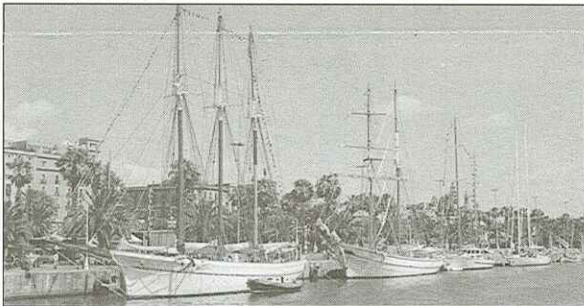
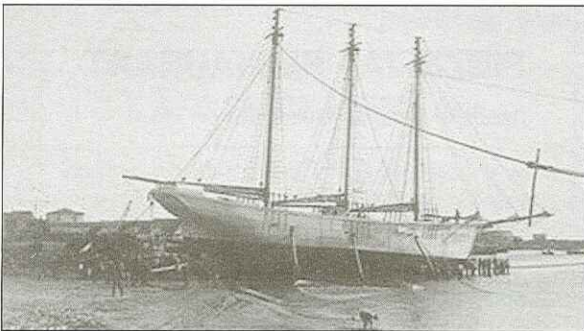
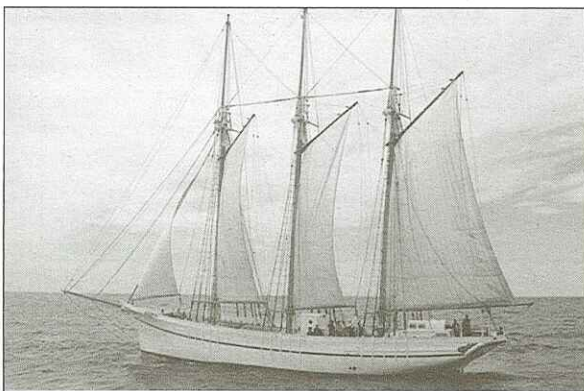
El pailebot *Santa Eulàlia* és una embarcació històrica del 1918 restaurada pel Museu Marítim de Barcelona seguint els criteris més estrictes en termes de protecció del patrimoni cultural. Amarrat actualment al Port Vell de Barcelona, el *Santa Eulàlia* ha esdevingut el vaixell insígnia del museu i és una part essencial d'un ampli ventall de programes educatius i activitats cíviues relacionades amb el mar Mediterrani.

Característiques tècniques

Noms anteriors:	<i>Carmen Flores</i> (1919-1931) <i>Puerto de Palma</i> (1931-1936) <i>Cala San Vicenç</i> (1936-1975) <i>Sayremar Uno</i> (1975-2000) <i>Santa Eulàlia</i> (2001)
Any de construcció:	1918 Probablement va ser avarat el 14 de gener de 1919
Drassana:	Astilleros Marí Torrevella (Alacant)
Pes mort (càrrega màxima):	190 tones
Desplaçament en servei:	215 tones
Tonatge brut / net:	156 tones / 116 tones
Material del buc:	Fusta
Llargada total:	34,6 m (47 m incloent-hi el bauprés i la botavara)

Longitud entre perpendiculars:	29,3 m
Mànega màxima:	8,5 m
Profunditat:	3,8 m
Calat màxim:	4,05 m
Superfície vèlica:	526,4 m
Nombre de veles:	12
Alçada dels pals sobre coberta:	27 m
Motor:	Volvo Penta 367 CV (291,9 kW)
Tripulació actual:	6 (capità i 5 mariners)
Nombre màx. de passatgers:	30 persones

El gener del 1918 es va avarar un pailebot de tres pals amb el nom de *Carmen Flores* a la platja de Torrevella. Aquesta embarcació, que va funcionar durant gairebé 80 anys, va sofrir diverses modificacions i canvis de nom. Entre el 1928 i el 1975 va ser un vaixell de motor equipat amb dispositius de navegació de vela i va navegar amb els noms de *Puerto de Palma* i *Cala San Vicenç*. Des del 1975 es va anomenar *Sayremar Uno* i es va emprar com a vaixell auxiliar per a treballs subaquàtics. El Museu Marítim de Barcelona el va adquirir el 1997 en una subhasta.

TELÈFONS D'INTERÈS:

Ambulàncies:	972 600 600
Bombers	085
Creu Roja	972 602 211
Guàrdia Civil	972 314 187
Mossos d'Esquadra	972 319 207
URGÈNCIES	088
Polícia Local	972 602 077
URGÈNCIES	092
Sarfa	972 600 250
Taxis	972 315 025
	972 314 717
Salvament marítim	972 600 711
URGÈNCIES	900 202 202

Farmàcies:

Àlvarez: c/ Xaloc, 25	972 315 831
Baviera: c/ Major, 1	972 314 170
Clarés: Av. President Macià, 62	972 314 841
Massaneda: Av. de la Llibertat, 75	972 314 587
Matamala: c/ Major, 39	972 314 123
Ambulatori S.S. (CAP)	972 600 616
Hospital Comarcal de Palamós	972 600 160

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA FOSCA (AAF)

JUNTA DIRECTIVA

President:	Ramon Bosch
Vicèpresidents:	Àngel Hortet Jordi Palacín
Secretari:	Carles Ribas
Tresorer:	José Miguel Contreras
Vocals:	Jordi Arau Marta Boixeda Laura Òdena Josep M. Pereda Francesc Segú

HOSTAL LA FOSCA

PIZZERIA - RESTAURANT

Jesús & Jordi al seu servei

OBERT TOT L'ANY

Passeig de la Fosca, 24
Tel. 972 60 10 71 - 17230 PALAMÓS

RESTAURANT

carrer Josep Pla, s/n - 17230 PALAMÓS - LA FOSCA
Telèfon 972 314 858 / 315 486 - Fax 972 602 470

GISGRAF
disseny gràfic
impremta - digital - offset

Av. Josep Irla, 34-36, local 5 - 17100 LA BISBAL D'EMPORDÀ (Girona)
Tel. 972 64 64 59 - Fax 972 64 44 55 - gisgraf@gisgraf.com

ACTES SOCIALS ORGANITZATS PER L'AAF PER AQUEST ESTIU

XIX CANTADA D'HAVANERES

Dissabte dia 7 d'agost a les 22.30 hores

a la platja de la Fosca tindrà lloc l'anyal cantada d'havaneres a càrrec del grup **Terra Endins**

XV CONCERT DE MÚSICA A LA CAPELLA DE LA FOSCA

13 d'agost a les 22.30 hores

ADEL LEE DAVIS & HER BLUES BAND

XII SOPAR DE GERMANOR

Dijous dia 26 d'agost a les 21.00 hores. Hotel Àncora de la Fosca

Tindrà lloc el sopar d'estiu amb un magnífic Menú i... ball per després. Podeu reservar taula directament a l'Hotel Àncora. Com sempre, una quantitat del cost del sopar anirà destinada a una ONG de Palamós.

RESTAURANT

Can Sidro

Paratge Roca d'agria, 5 - 17230 VALL-LLÒBREGA
Telèfon 972 31 76 53

BOTIGA i SALA D'ART
Edelmira

TALLER D'ARTS APLICADES

Edel'Art
CREACIONS

C/ Dídac Garrell i Tauler, 18
Tel. / Fax 972 314 138
17230 PALAMÓS
(Costa Brava)

MAGATZEMS

Carmen

Ctra. Palamós a Platja d'Aro, 112
Tel. 972 651 445
17252 SANT ANTONI DE CALONGE
(Costa Brava)

MOBLES DE JARDÍ

ANNA

Ctra. Palamós a Platja d'Aro, 112
Tel. 972 651 507
17252 SANT ANTONI DE CALONGE
(Costa Brava)

la barberia
dona - home

C/ Cervantes, 8 - 17230 PALAMÓS - Tel. 972 31 93 99

Can Pujol
RESTAURANT BAR

LA FOSCA, 19. 17230 palamós. GIRONA
TELS: 972 31 54 31. 972 31 88 78

Diputació de Girona

AJUNTAMENT DE PALAMÓS